

איש חי
רב פעלים
רודף צדקה וחסד
ר'
משה שניצר
ז"ל
ב"ר מנחם מנדל ז"ל
תנצב"ה

מאורות הדף היומי

עלון שבועי ללומדי "הדף היומי"

בית המדרש דחסידי סוכטשוב בני-ברוק
 כולל דחסידי סוכטשוב
 כולל "סנה משה"
 ע"ש הרה"ח ר' משה יצחק זיסר ז"ל
 בית מדרש
 למגידי שיעור "דף היומי"
 חתום סופר 3 ת.ד. 471 ב"ב טל. 03-5775333

האשה
החשובה ודופת
צדקה וחסד
מרת
ורדה שניצר
ע"ה
ב"ר מאיר ז"ל
תנצב"ה

יו"ל ע"י ביהמ"ד למגידי שיעור "דף היומי" בראשות הגר"ד קובלסקי שליט"א • לע"נ הר"ד מרדכי קלמן (מוטי) זיסר ב"ר משה יצחק ז"ל

גליון מס' 1036

מסכת חולין קכ"ד - ק"ל ♦ טבול יום א', ב' - ב', ב'

בס"ד, כ"ד אדר ב' תשע"ט

השבוע בגליון

- ♦ בעיית רחוב היהודים בפרנקפורט
- ♦ טומאת מת
- ♦ צינור מי השופכין שחיבר בין כל הבתים
- ♦ חנוטי מצרים למכירה

- ♦ סגולות לאוכל מן החנוטים
- ♦ האם החנוט מטמא
- ♦ עוף שצומח מן העץ!
- ♦ להפריד בין המחוברים ולחבר את המופרדים

דבר העורך

סיפורה של סוכאר

הוא החנה ביימונית את מכונית הסוכאר הישנה בין שתי עגלות אשפה, ובעודו נאבק בידית החורקת, שמיאנה לסגור את שמשת הזכוכית הרובצת על שיניה יותר משני עשורים, בהה במכונית מהודרת שחלפה מעדנות על פניו, ובלבו גמלה ההחלטה. הגיע הזמן. זה לו עשרים וארבע שנים שהוא עמל בפרך כדי לבסס את מעמדו הכלכלי. הוא לא בחל בכל מלאכה. רבים עדיין זוכרים כיצד באישון ליל היה שוטף בחריצות חדרי מדרגות, בעוד כובע רחב שוליים מסתיר את פניו. בעזרת 'קשרים' שיצר בעבודתו זו, הוא שידרג את מקצועו והחל לעסוק בתיקונים קלים. פה דלת, שם חלון, כיוור סתום וחרסינה שבורה, ותוך מספר שנים הוא מצא את עצמו מעסיק שני פועלים גברתנים, גיביריל וחליל, שעמלו עמו מבוקר עד ליל.

מרפסות סוכה רבות נזקפות על שמו, ומאות מטבחים עברו תחת ידי הזהב שלו. במהלך השנים הוא החליף את דירת השיכון שבה התגורר, בדירה רחבת ידיים. רעייתו ריהטה את הבית בטוב טעם, והוא, עם גיביריל וחליל, העמידו בו מטבח לתפארת. בית למופת. לא היה לו במה להתבייש. עסק גדול, בית מפואר, משפחה למופת, ממון בשפע, בריאות איתנה, וחסד ה' מעולם ועד עולם.

דף קכד/ב כל המטמאין באהל

בעיית רחוב היהודים בפרנקפורט

סוגייתנו עוסקת מספר פעמים בדיני טומאת המת הנמצא באהל, ובמאמר הבא נתוודע למחלוקת חשובה ויסודית בין הפוסקים, לגבי הלכות טומאה באוהל.

טומאת מת: מכל דיני הטומאה והטהרה, טומאת מת היא כמעט היחידה הנוגעת בזמנינו, משום שכהנים אסורים להטמא למת אף בזמן הזה. אחת הבעיות הבולטות המתעוררות בנושא זה, היא "טומאת אוהל", אשר על ידה הכהן נטמא גם אם אינו נוגע במת כלל.

טומאת אהל תיתכן בשלושה אופנים. א. כאשר האדם מאהיל על המת. כלומר, שוחה מעליו ומאהיל עליו. ב. כאשר המת מאהיל על האדם. ג. כאשר המת והאדם נמצאים תחת גג אחד המאהיל על שניהם.

כדי להטמאות בטומאת אוהל באופן השלישי, אין צורך בכך שהמת והאדם הנטמא יהיו יחדיו באותו חדר, אלא, אם יש שני חדרים בבית אחד וקיים פתח ביניהם, נטמא הכהן השוהה בחדר האחד מפני המת השוהה בחדר השני. טומאת המת, אף יכולה לעבור מקומה לקומה, דרך חדרי מדרגות, פירי מעליות, כל עוד היא לא נתקלה במבוי סתום.

בעל ה"פני יהושע" מספר בפרטורט (שו"ת "פני יהושע" סימן י'), והובא גם בסוף "פני יהושע" כתובות מהדורת תנועת בני תורה ועוד) על בעיה מפתיעה שהוצגה בפניו בבואו לכהן פאר כרבה של העיר פרנקפורט שבגרמניה, ולפניכם, קוראים יקרים, מוצגת הבעיה לפרטיה, על צדדיה, משום שניתן לרכוש ידע רב וחשוב בהלכות טומאה על ידי מעשה זה.

שתי שורות הבתים של רחוב היהודים: באותן שנים, היהודים התגוררו בשתי שורות של בתים שנמתחו לשני צידיו של רחוב היהודים. והנה, פעם אחת, בעת שהילך בעל "פני יהושע" ברחוב

לעילוי נשמת

מרת **הצילה (הלה) כפתורי** ע"ה ב"ר ישעיהו יודנהרץ ז"ל

נלב"ע כ"ח באדר תשנ"ט **תנצב"ה**

הונצחה ע"י המשפחה שיחיו

נר ה' נשמת אדם

צעילוי נשמת

מרת **שפרה בן דוד** ע"ה

בת הרב משה ורבקה כהן מלהיוף ז"ל
נלב"ע ליל ש"ק כ"ה באדר א' תשנ"ה

תנצב"ה

הונצחה ע"י המשפחה שיחיו

צעילוי נשמת

הר"ר **נפתלי הרץ נס** ז"ל

ב"ר יצחק אייזיק ז"ל
נלב"ע כ"ח אדר תשס"ג

תנצב"ה

הונצחה ע"י המשפחה שיחיו

צעילוי נשמת

הודיה דבורה טרנר ז"ל

בת יבדלחט"א ר' דניאל הי"ו
נלב"ע כ"ג אדר תשע"ז

תנצב"ה

הונצחה ע"י המשפחה

לעילוי נשמת

הר"ר **משה שמחה רובנר** ז"ל בן יבדלחט"א ר' דוד וזהבה הי"ו

נלב"ע כ"ג באדר ב' תשמ"ט **תנצב"ה**

הונצחה ע"י ידידו הר"ר **דוד וזהבה רובנר** שיחיו - פתח תקוה

נר ה' נשמת אדם

הדף היומי

חולין קכ"ד-ק"ל

כ"ד אדר ב' - א' ניסן

בציעת פת המוציא באופן שכל הכנר יגרר אחר הפרוסה: כוחה של הלכה זו יפה בכל חלקי התורה ולא בהלכות טומאה בלבד. הנה, כאשר יהודי עומד לסעוד את לבו בלחם, מצווה עליו לברך ברכת המוציא על ככר שלם שאינו חתוך, אם ישנו ברשותו. ברם, טרם הברכה ראוי לכתחילה, לחתוך מעט בכיכר, כדי לצמצם ככל האפשר את זמן החיתוך שלאחר הברכה. ה"שולחן ערוך" (או"ח סימן קס"ו סעיף א') מדגיש: "וצריך לחתוך מעט, שאם יאחוז בפרוסה יעלה שאר ככר עמו" [בשבת אין נוהגים כן, עיין שם רמ"א ומ"ב ס"ק י'].

בצק הנוגע בבצק אחר, נחשב בצק אחד: הגאון רבי יעקב ישראל קנייבסקי זצ"ל ("קהילות יעקב" טהרות סימן ע"ב) למד סוגייה זו והוא תמה עד למאד, מאחר שבהלכות אחרות, חכמים הורו בבירור, כי גם שני חלקים נפרדים נחשבים כמאכל אחד. במה דברים אמורים? כידוע, מצוות עשה מן התורה להפריש תרומה מעיסה שעשויה מאחד מחמשת מיני דגן ולתתה לכהן. תרומה זו ידועה כמצוות 'חלה'. עיסה שגודלה אינה כשיעור ארבעים ושלש ביצים וחמישית הביצה, אינה חייבת ב'חלה'. והנה, למרבה הפליאה, שתי עיסות קטנות שהונחו זו לצד זו, והן נוגעות מעט זו בזו, כך שאם תנטל אחת מהן היא 'תנשוך' מעט בחברתה ותיטול מבצקה, הרי הן נחשבות כעיסה אחת - ואם יש בשתייהן גם יחד כדי שיעור, יש להפריש מהן תרומה ("שולחן ערוך" י"ד סימן שכ"ה סעיף א'). הרי לנו, כי גם חיבור רופף וקלוש, מאחד בין מאכלים.

שני מאכלים הנתונים בקדרת מים, נחשבים מאכל אחד: כמו כן, בגמרא שלמדנו זה לא מכבר (מנחות כד/א) נאמר, כי שני מאכלים הנתונים בקדרה ובה מים, נחשבים כמאכל אחד מפני שהמים מחברים ביניהם! כיצד ניתן להלום הלכות אלו, עם האמור בגמרתנו.

ובכן, כדי לנסות ולהפריד בין הדבקים, עלינו לאתר הבדל מהותי בין המקרים, כזה אשר יניח את הדעת ויעניק הסבר הגיוני לפיצול שלפנינו. בעל ה"קהילות יעקב" זצ"ל מצא חילוק זה והוא מניפו על נס בזהירות רבה. חתיכת הבשר המדוברת בסוגייתנו, שנפרסה כמעט לחלוטין, היתה לפני כן גוש אחד. כמו כן, הלחם שבו עוסק ה"שולחן ערוך" לגבי ברכת המוציא, הוא גוש אחד. לעומת זאת, שתי העיסות שהונחו זו לצד זו, מעולם לא היו גוש אחד, וכמו כן, שני המאכלים הצפים בקדירת המים, נוצרו מלכתחילה כשני מאכלים נפרדים.

מעתה, אומר בעל ה"קהילות יעקב", יתכן כי **גרוע חיבורו של השלם שנחתך, מזה שלא היה מחובר מעולם!** כאשר לפנינו שני גושים נפרדים, די בחיבור רופף, שהוגדר בידי חכמים, כדי להחשיבם כמאכל אחד. ברם, כאשר ניטל גוש אחד ונפרס, בוצעה בו פעולת הפרדה, מעשה חלוקה לשני חלקים, ולפיכך יש צורך בחיבור הדוק יותר, כדי להחשיבם כמאכל אחד, אשר בכוחו להתעלם מפעולת החיתוך המהווה משקל נגד לחיבור ביניהם.

הוא מסכם את דבריו, כי חילוק זה הוא חידוש גדול ועדיין יש לעיין בדבר [ועיין שם שבדין חיבור לטומאה ע"י קדרה ובה מים, י"ל שהוא מדרבנן. ולגבי צירוף עיסות לחלה העירו בבית מדרשנו, כי דין זה שונה, כפי שמצאנו שיש בו דין צירוף סל, ואין הלכה שיהיה מאכל אחד].

גם ר' יעקב, ע"ד מבית שמש לא מוכן לוותר על זה.

2 משניות ביום וכל היום נראה אחרת.

כולם מצטרפים מה איתך?

לקבלת ספרון חודשי ראשון חינם מתקשרים ומאירים את הנשמה! *3764

"באוטובוס, בדרך לעבודה, תענוגו!"

דף קל/א הזרוע והלחיים והקבה
מתנות כהונה לרב
 כאשר המלבי"ם התמנה לרב, הוא נשא את דברו לפני קהל עדתו ואמר:
איני מבקש מכם אלא שלש מתנות כמתנות הכהונה, הזרוע הלחיים והקבה. הזרוע - שתדקדקו בהנחת תפילין, הלחיים - הזהרו מגילוח בתער, והקבה - הקפידו שלא לאכול מאכלות אסורות...

לעילוי נשמת

הר"ר ישראל סימינובסקי ז"ל
 ב"ר שניאור זלמן ז"ל
 נלב"ע כ"ז באדר א' תשנ"ה
תנצב"ה
 הונצח ע"י המשפחה שיחיו

לעילוי נשמת

מרת חיה ניטה ברכה אשכנזי ע"ה
 ב"ר זלמן הענק ז"ל נלב"ע כ"ח באדר ב' תשע"א
תנצב"ה
 הונצחה ע"י בנה ידידנו
 ע"ד צבי אשכנזי ומשפ' שיחיו

לעילוי נשמת

הר"ר ירחמיאל אשר זיטמן ז"ל
 ב"ר מרדכי צבי ז"ל נלב"ע כ"ז באדר תשע"ב
תנצב"ה
 הונצח ע"י המשפחה שיחיו

לעילוי נשמת

מרת שארה מרים צורף ע"ה
 בת יפה אלה ואפרים יחיאל הי"ו יבדלחט"א
 נלב"ע כ"ז אדר א' תשע"ו
תנצב"ה

לעילוי נשמת

מרת שאשא מלכה ג'ייקובס ע"ה
 בת הרב מנחם מנדל דסקל ז"ל
 נלב"ע כ"ג באדר א' תשס"ה **תנצב"ה**
 הונצחה ע"י המשפחה שיחיו

לעילוי נשמת

הר"ר יוסף נתן נטע הפטקה ז"ל
 ב"ר ישראל צבי ז"ל נלב"ע כ"ט אדר תשע"ב
 ומרת **דבורה רחל הפטקה ע"ה**
 בת הרב דוד יהודה בנט זצ"ל נלב"ע ו' אייר תשס"א
תנצב"ה
 הונצחו ע"י המשפחה שיחיו

לעילוי נשמת

מרת גליקעל קליין ע"ה ב"ר יהושע הלוי וייס ז"ל
 נלב"ע כ"ו באדר תשע"ב **תנצב"ה**
 הונצחה ע"י בנה יוסף (רמי) קליין ומשפ' בני ברק